

17.00 - ישיבה מליאת מועצת הפועלים חגיגות בהשתתפות ועדי הפועלים וראשי

מוסדות (פה אמרתי להם בחשובה - כי אילו לא הייתי חושב שדה בוקר אולי הייתי

מקנא בחושבי אשדוד. סיפרתי על "הראשונים" - מיסדי מקווה ישראל, פ"ח, ר"ל, ראש

פינה וזכרון יעקב מלפני חסעים שנה בערך - והם ראשונים אף הם בוני הנמל העברי

הראשון שנעשה כח ובעבודה עברית במדינת ישראל.

18.30 - ביקור בסניף מפא"י בהשתתפות חברי מועצת הסניף.

19.00 - עצרת חגיגות לחלוקת 1000 פנקסי חבר חדשים לחברי מפא"י ונאום האורח.

20.30 - סיום. הסיום האמתי יותר בחצי שעה, כי סיימתי דברי בשעה חשע בערב.

בדרך לאשדוד סיפר לי אלחנן בהתלהבות על פעולת נחל בדימונה שהנחילה

ידיעה קרוא וכחוב ל-500 נשים וגברים בדימונה ומסיימת הערב. הצטרפתי מאוד מאוד

שאיני יכול הערב להיות בדימונה ולהיפגש עם אנשי נחל המחליפים אחדים הוצאו ממסר

בעוון פגיעה במשמעת, אבל החנדבו בהתלהבות לפעולה זו לאחר ששמעו על סיבה ועל

תוצאותיה.

19.5.65, יום ד' יז' אייר

ביקרתי בבוקר הפעם הראשונה בארכיון של צה"ל (בגבעתיים). זה ספעל ענקי

ואצורים פה העודים כמעט בלי סוף. ביקשתי סזהבה (גמרה באוניברסיטה מדעי החברה

וביקשתי סמנה וסלוחן (ברג) 1) כל פקודות מסכל, 2) כל ישיבות מסכל, 3) כל

לוחם על מלחמת הקוממיות שהגיע למסכל, 5) כל הידיעות על רכש שהגיע מחו"ל -

1) עד הקמת המדינה, 2) עד כ' חסוד הש"ח (יום הרצל) שבו היה המצעד הצבאי הראשון,

כשצבאנו היה כבר מצויד בתותחים במסוסים ושאר נשק כבד, חומר על הקמת חיל הים

וחיל האויר (פקידות ומינויים) וכן ביחוד חומר על הקרבות בירושלים, בלטרון

(בעשרת הימים, לצלם כל החומר, כפי שאמר לי לוחם כל עמוד יעלה 45 אגורות. אמרתי

לו שיגישו לי החומר ומיד גם חשבון ויקבלו המחאה.

אכנס לארכיון גם בשבוע הבא.

אה"צ בא אצלי אהוד. נפגש לפני כמה חדשים עם י. ספיר ונשאל מה נעשה במפא"י.

נפגש אהוד שוב לפני שבוע. לדעה ספיר "ההערכות" החדשות מקילוח על שינוי מספר

הבחירות. בשאלה זו אינם כפופים לחרות אבל ספיר רצה לדעת לשם מה אהוד מתעניין

בשאלה זו. הוא מאמין ומעריך של ב.ג. אבל היש תקווה שמפא"י תשתנה. אהוד הזכירני

כי ביום ו' בערב עורכים חגיגה למלאת 50 שנה למטה דיון, ושאל אם אבוא. אמרתי

שאנו חוזרים בערב לשדה בוקר, אני מוכן לבוא, הדבר הלוי בהרגשה של פולה.

אה"כ באו שמעון ויוסף. שמעון היה מדוכא מאוד והכין מכתב ארוך – ארוך יותר

מדי לדעתי, על הסתלקותו מסגנות. אמרתי להם כי הגיונית אין להתפטר, כי בזאת

מקילים על דרדור הספלגה והמשטר, אבל אני מבין לנפשו של יוסף שקשה לו להמשיך.

יוסף הסכים לדבר זה. הם חלקו על ההודעה ששלחתי לעהונים בדבר עמדותי בענין הרשימות

ואחרי תיקון קל – שלא יניה דעתם – שלחתי לחמשה העהונים: דבר, הארץ, הבוקר,

למרחב ועל המשטר.

בשש ורבע יצאנו מה"א ובתשע הגענו חזרה לשדה בוקר.

קיבלתי היום מל"י עגנון שני ספריו: עד הנה /כרך שביעי של "כל סיפוריו של

שמואל יוסף עגנון), ו"האש והעצים" (כרך שמיני כנ"ל), וכל אחד בהקדשה של עגנון,

ב"עד הנה" – "למנהיג הדור", בשני – "האש והעצים" "למייסדה של מדינת ישראל".

כשנפגשנו בחנוכת המוסיאון (ביום 11.5.65) אמר לי עגנון שהוא שינה יחסו אלי וגם אמר זאת לחבריו, לא הסביר לי מדוע, אך הייתי נפעם. לא פחות מזה הפעים אותי שתי ההקדשות החדשות שלו.

20.5.65, יום ה' יח' אייר

ליבל כץ וכסה מחבריו הקדימו לבוא לצריפי לפני הפגישה בטפריה עם ראש בני ברית. הסברתי לו משמעות "בני ברית" - כי הדת היהודית לפי התורה מניחה שהתורה לא נגזרה עלינו - אלא נכרתה בברית בין אלהים ובין בני ישראל (ויאמר ה' אל משה: כתב לך את הדברים האלה, כי על פי אלה הדברים האלה כרתי אתך ברית ואם ישראל - סמות ל"ב 27, ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר להם - - "ה' אלהינו כרת אתנו ברית בהרב. לא אה אבותינו כרת ה' את הברית הזאת כי אתנו, אנחנו אלה פה היום, כלנו חיים" (דברים ה' 1-3). מעניין ששני הדברים האלה בקשר עם לוחות הברית של עשרת הדברים (כי גם פרק לד' בשמות נאמר בקשר עם "עשרת הדברים" שמשם כתב בפעם השניה "על הלוחות" (לד 28), וגם במעמד הר סיני לפני עשרת הדברים בפעם הראשונה נאמר "והיה אם שמעו חשעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים, כי לי כל הארץ" (שמות יט' 8).

אחר כך נגשנו למדרשה. ליבל כץ דרש ממנו שהספריה תקרא על שמו. הסברתי לו כי אני מחננד ואחננד גם אחרי מותי שאיזה מוסד, רחוב, מקום, מפעל יקרא על שמי. התחיל לסעון הטענה הידועה כי אני בניתי המדינה ואני סמל ישראל וכו' - אמרתי שאני כופר גם בכך וסיפרתי קצת על קרל נטר, על שטמפר ויואל משה סלומון ועל אחיו של דובנוב, ומה הוא כתב לאחיו ב-1.11.1882, שלא נמצא כמותו לנו אצל . . . ולא